

Sveti oče Leon XIII.

Sveti oče Leon XIII. praznuje letos devetdesetletnico svojega slavnega življenja. Rodil se je namreč dne 2. sušca 1810. leta v Karpinetu na Laškem, za papeža je bil izvoljen dne 20. svečna 1878. leta, kronan pa je bil dne 3. sušca istega leta. — Sedanji sveti oče je, dasi tako star, še vedno čil in zdrav, a marljiv kot čebela. On je velik učenjak in modrijan, a tudi nadarjen pesnik. Zložil je mnogo umnih pesmi, največ v latinskem jeziku. — Sveti oče Leon XIII. je plemenitega rodu. Imenoval se je prej Joahim grof Peči. Že v zgodnji mladosti je kazal plemenito, do siromakov usmiljeno srce. Ljubezen do trpečega človeštva in do Boga mu je vcepila v mlado srce njegova dobra mati. Bil je slaboten deček, a zrastel je v krepkega mladeniča, ki se je posvetil duhovskemu stanu. Kmalu je bil škof, nato kardinal in sedaj je papež. — Prosimo dobrega Boga, da nam še dolgo ohrani našega vrhovnega cerkvenega poglavarja — Leona XIII.!

Za kratek čas.

Čudno število je število 37! Pomnoži ga s 3, 6, 9, 12, 15, 18, 21, 24, 27 — in videl boš, da dobiš vselej po tri enake številke in čete sešteješ, dobiš vselej število, s katerim si poprej množil. — Poskusi torej, da se prepričaš!

Oče: Pa kaj to delaš, Zorka?

Zorka: Svoji punčki bi rada obrazek malo pordečila.

Oče: A s čim misliš to storiti?

Zorka: Z vinom.

Oče: A kdo ti je to rekel, ti mala neumnica?

Zorka: Mati so dejali, da je nos našega hlapca od vina tako rdeč, zato mažem tudi jaz punčko z vinom.

Gospodar: Kaj, Vi ste edini hlapec, ki se je zglasil na moj poziv?

Hlapec: O, ne — bilo jih je vsaj dvajset že tu, pa sem jih vse po vrsti po-metal po stopnicah.

Učitelj: Kakšna beseda je beseda jajce?

Učenec: Samostalnik.

Učitelj: Katerega spola?

Učenec: Tega ni moči vedeti, dokler se ne izvali mladiček.

Učenec Tonček Nemislinič je izročil učitelju nalogo, kateri je napisal naslov tako: Osel. Popis Tončka Nemisliniča.

Vijolica.*)

Lalmo.

Besede zložil E. Gangl.

Uglasbil Ivan Bartl.

mf

Vi - jo - li - ca po - mladni cvet, ka - ko sladko deh - tiš, glej,
 Kot o - no kra - sno in ljubo ta - ko pre - cvi - taš ti, in
 Na pr - si bi te rad pripel in v svoj pone - sel stan, a
 Pri skakal sem bo zbor otrok, naj vonja te, naj ve: Po-

f

ti enaka se mi zdíš življe - nju mladih let.
 pe - sem, ki se mi budi, po - zdravlja te sr - čno.
 naj te greje solčni dan, da drug te bo ve - sel.
 nižno le i - mej srce, da te bo ljubil Bog!

*) Glej „Pisanice“, stran 59!

Resnice.

Slabi so kolači,
 ki si jih človek priberači.

Sam se postavi na svoja tla,
 da se rešiš uboštva in zla.

Misli trezno,
 delaj oprezno,
 govori redko,
 opuščaj spletko,
 da ne prideš
 v železno kletko!

Prej se preskrbi, da najdeš pomoči,
 zaman sta zvonjenje in jok po toči.

Kdor se pajdaši z uzmoviči,
 sam sebi hišo in čast uniči.

A. K. Sežun.

Buri.

Buri v južni Afriki so jako delaven in priden narod in se prav sedaj hrabro in navdušeno vojskujejo zoper Angleže, kateri imajo ondot nasebline, po imenu Natal. Že leta 1838. so Buri naselili te kraje in pa Transval. V Natalu je poglavitno mesto Pichetmanitsburg, a imenitna so tudi mesta Newcastle, Durban in Ladysmith. Ondi je tudi mnogo pomorskih mest. Prebivalci južne Afrike se dele v Culukafre, ki so jako vojskoviti, v Hotentote in Bušmane. Po tistih krajih kopljejo zlato in demante.

Največji sod.

Za velikansko razstavo, katero pripravljajo letos v Parizu in katera prekosi vse razstave, ki so jih doslej priredili križem sveta, so izdelali v mestu Nantesu na Francoskem sod, kateri je 14 metrov dolg in tehta 150.000 kilogramov. Ta sod velja 150.000 frankov in drži 4200 hektolitrov. Vsem delavcem, ki so ga delali, so napravili v njem pojedino. Na tem gostovanju v sodu je bilo 142 ljudi. — Doslej so imeli največji sod na Nemškem v mestu Heidelbergu, a ta drži samo 2000 hektolitrov.

Zrak.

Bodi kjerkoli — brez zraka nisi nikjer. Sicer ga ne vidiš, ali lahko ga čutiš, ako pred licem naglo giblješ roko semintja. Čutiš ga tudi, kadar sopeš. Celo slišiš ga lahko, kadar ti buči veter okolo ušes. Brez zraka ne more živeti nobena božja stvar. Človek, žival in rastlina — vse bi pomrlo brez zraka. Zrak imenujejo tudi vzduh.

„Vstajenje“.

Gospod Rudolf Vrabl, učitelj v Ljubljani, je spisal slovenski mladini za Božič »Svečo noč«, za Veliko noč pa ji je podaril »Vstajenje«, lično opremljeno knjižico, ki obsega na 67 straneh te-le povesti, oziroma pravljice: »Nada«, »Za sestro«, »Samo eno cvetko« in »Na usodnih potih«. — Vse povesti imajo prav zanimivo vsebino in so pisane v gladkem, lepem in slikovitem jeziku. Naša mladina se bo z njimi prav prijetno zabavala. Knjižica, ki jo prodaja založnik J. Giontini v Ljubljani in vse druge knjigotržnice, stane samo 40 h.

Mati.

Kar je cvetici solnce, zrak in rosa, to je otroku mati.

Kako bi bil pust in prazen naš dom brez matere! Ona ga oživlja, ona nam ga napravlja vabljivega in prijetnega, ona je v njem ljubeča vladarica. Mati nam je najdražja stvar božja pod solncem.

Materino oko bedi nad nami. Kadar se igramo, kadar se učimo, ali kadar kako drugače uporabljamo dragoceni čas, vedno nas skrbče in pazno gleda materino oko. In kadar nas objema sladko spanje, nam stoji mati ob postelji in moli Boga za svoje ljubljence — za svojo dečo.

Materino srce je ena sama, a to neugasna, večna molitev!

O, kako je bolno to sveto srce, če ga užali neubogljivi, hudobni otrok! Bog dviga nad njim svoj prst, ki pade nanj s silo pravične jeze Njegove!

Rešitev rebusa v 3. številki.

Kdor ne uboga, ga tepe nadloga.

Prav so ga rešili: Tonej in Vida Obreza v Ljubljani; Leon Jelenc, učenec in Ljubljani; Ciril Vrančič, učenec, Janko Vrančič, prvošolec, in Miroslav Vrančič, tretješolec v Ljubljani; Srečko Ferjančič, učenec na vadnici v Ljubljani; Minka Kmet, učenka v Cerkljah na Gorenjskem; Ribard Kramer, učenec v Škofji Loki; Slavko Svetec, učenec v Ljubljani; Dragotin in Stanko Vrhovec, učenca v Ljubljani; Anica Mach, učenka v Ljubljani; Zora in Ivan Juvančič v Siski; Milko in Slavko Naglič, učenca v Ljubljani; Stana Pirc, učenka, in Ciril Pirc, realce v Ljubljani; Anton Poharc, učenec v Makolah; Mira Gnus, učenka, in Kazimir Gnus, učenec na Dolu pri Hrastniku; Dragica Farčnik, poštna odpraviteljica na Dolu pri Hrastniku; Ciril Gregorin, učenec na Crnučah; Matko Janežič, učenec v Dobu; Ana Jeglič in Erna Lenče, učenki v Ljubljani; Leopold Novak, učenec v Idriji; Zorka Legat, Mici Windischer in Milka Kuttin, učit. kandidatnje v Ljubljani; F. Petrič, četrtoletnik v Ljubljani; Ivan Košiček, prvošolec v Ljubljani; Janko in Francej Levnič in Ljubljani; Stanko Svetina, učenec v Ljubljani; Jebračnovi v Ljubljani; Vladimir Kersnik, učenec na vadnici v Ljubljani; Franc Marn, učenec v Ljubljani; Andrej Kekada, učenec v Ljubljani; Rafael Dolinsek, učenec v Brezicah; Pavlica Christof, učenka v Kostanjevici; Vida Malj in Ana Snoj v Ljubljani; Tonček Farčnik, učenec v Polzeli; Ciril Mayer, učenec, in Valerija Mayer, učenka v Bovcu; Franc Sirca in Franc Ziberl, učenca, Ivanka Klemenec in Antonija Urbas, učenki v Planini; Minka in Ivek Kočevar v Središču; Alojzij Geso, učenec, in Stefanija Geso, učenka in Starem trgu pri Poljanah; Micica Trobej, učenka v St. Iliju pod Gradčcem; Mira Bahovec, učenka, in Franc Bahovec, dijak v Ljubljani; Cvetoslava Martelana, učenka na Katinari pri Trstu; Maša in Ruša Kersnik na Brdu; Rozalija Randl v Ljubljani; Prostoslav Jerala v Ljubljani; Albin in Maks Unger, učenca v Središču; Bogomil Orožen, učenec, Dragica in Minka Orožen, učenki v Trebnjem; Evgen Armic v Ljubljani; Stanisl. Legat, učitelj pri Sv. Gregorju; Milica Prosenec, Faneta Prosenec, Mici Hočevar, Darinka Franke, Mara Bukovic in Helena Debevec, četrtoletnice v Ljubljani; Iva Perovšek, Marija Brinšek, Cilka in Mici Pirnat, učenke pri Sv. Gregorju; Ferd. Doj. noc, učenec v Vel. Lašičah; Martin Natlačan, Tomaž Nerat, Janez Krajnc, učenca, Marija Kolenc, Elizabeta Časl, učenki pri Sv. Francišku na Straži; Irma Scheligo, učenka pri Sv. Jederti; Milena in Sava Bratina v Bovcu; Amalija Hartman, učenka v Vel. Lašičah; Franc Kenda in Ferdinand Klavora, učenca v Bovcu; Lojzek Rus, učenec, in Olga Verderber, učenka na Bledu; Janez Petrovič v Mariboru; Ciril Juvan, prvošolec v Ljubljani; Albert, Dolfi in Stanko Vžjak, učenca v Gornji Rečici; učenca in učenke III. razreda v Hočah; Pavel Skale, učenec v Ljubljani; Lepica, Nuška, Ljubica Cepuder, učenke uršulinskega zavoda v Ljubljani; Franc Jerič, učenec v Skalah; Franc Marinčič, Anton Širovnik, Vid Krajnc in Franc Širovnik, učenca pri Sv. Duhu v Haložah; Franjo Podkrajšek, učenec v Rajhnburgu; Jošt Zorán, učenec v Celju; Justin Rafael, Paltič Rudolf, Šorn Josip, Šorn Franc, Fajdiga Ivan, Sekula Josip, Tavčar Franek, Levničnik Franc, Dekleva Leon, Dimnik Slavof, Dimnik Ivan, Dimnik Stanko, učenca v Ljubljani; Hrga Jurče, Ivanuša Anton, Keček Jožek, Kuharič Anton, Leben Ivan, Lesjak Ivan, Majcen Andrejček, Novak Jurče, Otoprec Adalbert, Plavec Anton, Vauportič Miha, Žibrat Ivan, učenca, in Podgorelec Mitiska, učenka na Humu pri Ormožu; Domiceljčev v Ljubljani; Ivanka in Anica Gantar na Catežu ob Savi; Franc Kotliček, učenec v Ljubljani; Niko Štrifot, učenec v Kranju; Minka Strubelj, Pavla Govčkar in Mirko Govčkar v Ljubljani; Milan Ženko, prvošolec v Ljubljani; Franc Pišek, učenec na vadnici v Mariboru.

Listnica.

J. O.: „Siroto“ smo še enkrat prebrali, pa smo se prepričali, da ni za tisk. To je že obrabljena snov. Bodite novi, kratki in veseli! Za mladino je pač težko pisati. — Cvetko: Poslano obeta. Pošljite še kaj, končno bo že! — Zoran: Vaše pesmi nam ne prijajo. Staro, staro! — Ju. St.: Vašo povest priobčimo. — Jvo J.: Takisto! Prostora je malo, torej prosimo mnogo potrpljenja. — Uganke, demante, naloge i. t. d., ki smo jih dobili z mnogih strani, bomo polagoma porabili. Prelahkih seveda ne. — One, ki nam pošljajo rešitve, še enkrat opozarjamo, da se moremo ozirati nanje le tedaj, če jih dobimo do 20. dne v mesecu.

Prijatelje „Zvončkove“ prosimo, naj mu vztrajno nabirajo novih naročnikov, katerim so na razpolago še vse številke.

„Zvonček“ izhaja 1. dne vsakega meseca ter stoji vse leto 5 K., pol leta 2 K 50 h., četrta leta 1 K 25 h. Naročnino prejema gosp. Luka Jelenc, učitelj v Ljubljani, Rimska cesta št. 7. — Izdajatelj in odgovorni urednik je Engelbert Gangl, učitelj v Ljubljani, Turjaski trg št. 4.